

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्री रङ्गनाथदिव्यमणिपादुकाभ्यां नमः

श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु
श्रीरङ्गनाथपादुकासहस्रे

॥ रत्नसामान्यपद्धतिः पञ्चदशी ॥

This document has been prepared by

Sunder Kidāmbi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness śrīmad āṇḍavan śrīraṅgam

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्री रङ्गनाथदिव्यमणिपादुकाभ्यां नमः

॥ रत्नसामान्यपद्धतिः पञ्चदशी ॥

श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी ।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि ॥

उदर्चिषस्ते रङ्गेन्द्र पादावनि ! बहिर्मणीन् ।
अन्तर्मणिरवं श्रुत्वा मन्ये रोमाञ्चिताकृतीन् ॥ 15.1 ॥

विधेहि शौरेर्मणिपादुके ! त्वं
विपद्यमाने मयि रश्मिजालैः ।
आसीदतामन्तककिङ्कराणां
वित्रासनान् वेत्रलताविशेषान् ॥ 15.2 ॥

मुकुन्दपादावनि ! मध्यनाड्या
मूर्धन्यया निष्पततो मुमुक्षोः ।
आब्रह्मलोकादवलम्बनार्थं
रत्नानि ते रश्मिगणं सृजन्ति ॥ 15.3 ॥

असूर्यभेद्यां रजनीं प्रजानाम्
आलोकमात्रेण निवारयन्ती ।
अमोघवृत्तिर्मणिपादरक्षे !
मुरद्विषो मूर्तिमती दया त्वम् ॥ 15.4 ॥

रङ्गेशपादावनि ! तावकानां
रत्नोपलानां द्युतयः स्फुरन्ति ।

श्रेयःफलानां श्रुतिवल्लरीणाम्
उपघ्नशाखा इव निर्व्यपायाः ॥ 15.5 ॥

कस्यापि पुंसः कनकापगायाः
पुण्ये सलीलं पुळिने शयाळोः।
समीपवृत्तिर्मणिपादुके ! त्वं
संवाहयन्तीव पदं करैः स्वैः ॥ 15.6 ॥

दिदृक्षमाणस्य परं निधानं
स्नेहान्विते योगदशाविशेषे।
संवित्प्रदीपं मणिपादरक्षे !
सन्धुक्षयन्तीव मरीचयस्ते ॥ 15.7 ॥

समाधिभाजां तनुते त्वदीया
रङ्गेशपादावनि ! रत्नपङ्क्तिः।
स्थानं प्रयातुं तमसः परं तत्
प्रदीपकृत्यं प्रभया महत्या ॥ 15.8 ॥

बध्नासि रङ्गेश्वरपादरक्षे !
मन्ये यथार्हं मणिरश्मिजालैः।
सेवानतानां त्रिदशेश्वराणां
शेषापटीं शेखरसन्निकृष्टाम् ॥ 15.9 ॥

भजन्ति रङ्गेश्वरपादरक्षे !
प्रकल्पयन्तो विविधान् पुमर्थान्।
उदर्चिषश्चिन्तयतां जनानां
चिन्तामणित्वं मणयस्त्वदीयाः ॥ 15.10 ॥

नाथस्य दत्ते नदराजकन्या
पातुं शुभान् पादनखेन्दुरश्मीन्।

मणिप्रभाभिः प्रतिपन्नपक्षां
लीलाचकोरीमिव पादुके ! त्वाम् ॥ 15.11 ॥

जनस्य रङ्गेश्वरपादुके ! त्वं
जातानुकम्पा जनयस्ययत्नात्।
आकृष्य दूरान्मणिरश्मिजालैः
अनन्यलक्ष्याणि विलोचनानि ॥ 15.12 ॥

रङ्गेशपादावनि ! तावकीनैः
स्पृष्टाः कदाचिन्मणिरश्मिपाशैः।
कालस्य घोरं न भजन्ति भूयः
कारागृहान्तेषु कशाभिघातम् ॥ 15.13 ॥

रत्नानि रङ्गेश्वरपादरक्षे !
त्वदाश्रितान्यप्रतिघैर्मयूखैः।
आसेदुषीणां श्रुतिसुन्दरीणां
वितन्वते वर्णनिचोळलक्ष्मीम् ॥ 15.14 ॥

निद्रारसप्रणयिनो मणिपादरक्षे !
रङ्गेश्वरस्य सविधं प्रतिपद्यमाना।
शय्याफणीन्द्रमभितो भवती विधत्ते
रत्नांशुभिर्यवनिकामिव दर्शनीयाम् ॥ 15.15 ॥

सद्यस्त्वदुद्ग्रहदशानमिताकृतीनां
स्रस्तांशुकं निजरुचा मणिपादुके ! त्वम्।
पद्मासहायपरिवारविलासिनीनां
पट्टांशुकैरिव पयोधरमावृणोषि ॥ 15.16 ॥

देवस्य रङ्गवसतेः पुरतः प्रवृत्तैः
उद्धूतविश्वतिमिरां मणिरश्मिजालैः।

मन्ये मदीयहृदयायतनप्रवेश -

माङ्गल्यदीपकणिकां मणिपादुके ! त्वाम् ॥ 15.17 ॥

आकीर्णरत्ननिकरां मणिपादुके ! त्वां

रङ्गेश्वरस्य लळितां विपणिं प्रतीमः।

यत्संश्रयेण भवति स्थिरभक्तिमूल्यं

कैवल्यमत्र जगतां क्रयविक्रयार्हम् ॥ 15.18 ॥

व्यङ्क्तुं क्षमं भगवतो जगदीश्वरत्वं

वज्राङ्कुशध्वजसरोरुहचक्रचिह्नम्।

आश्लिष्य निर्भररुचिं मणिपादुके ! त्वाम्

आसीदनाभरणसुन्दरमङ्घ्रिपद्मम् ॥ 15.19 ॥

रत्नप्रभापटलचक्रमनोहरा त्वं

पद्मारुणं पदमिदं त्वयि रङ्गभर्तुः।

मन्ये तदेतदुभयं मणिपादरक्षे !

चक्राब्जमण्डलमकिञ्चनरक्षणार्हम् ॥ 15.20 ॥

त्रासात्स्वयं प्रणमतां दनुजेश्वराणां

सङ्ख्येऽवलूनशिरसामपि मौळिरत्नैः।

आयोजयत्यनुकलं मणिपादुके ! त्वां

सैरन्धिकेव मुरवैरिकृपाणधारा ॥ 15.21 ॥

आस्कन्दनानि विबुधेन्द्रशिखामणीनां

त्वामाश्रितान्यसुरसूदनपादरक्षे !।

रत्नानि ते स्तुतिसुवर्णपरीक्षणार्थं

नूनं भजन्ति निकषोपलतां कवीनाम् ॥ 15.22 ॥

पादावनि ! प्रणयिनां प्रतिपादितार्थां
 क्रीडासरोजमिव शौरिपदं वहन्तीम् ।
 प्रत्युत्तरत्ननिकरप्रतिपन्नशोभां
 पश्यामि रोहणगिरेरधिदेवतां त्वाम् ॥ 15.23 ॥

यामेव रत्नकिरणैर्मणिपादरक्षे !
 चूडापदे तनुभृतां भवती विधत्ते ।
 शक्रादिदैवतशिखामणिरज्यमानैः
 तामेव ते प्रकटयन्ति पदैरभिख्याम् ॥ 15.24 ॥

रत्नाङ्कुरैरविरळा मणिपादरक्षे !
 पाकोन्मुखैः परिगता पुरुषार्थसस्यैः ।
 देवेन रङ्गपतिना जगतां विभूत्यै
 केदारिकेव कृपया परिकल्पिता त्वम् ॥ 15.25 ॥

निर्धूतमोहतिमिरास्तव रत्नदीपैः
 निर्विश्यमानविभवं नदराजपुत्र्या ।
 प्रत्यक्षयन्ति निगमान्तनिगूढमर्थं
 पादावनि ! त्वयि निवेशितभावबन्धाः ॥ 15.26 ॥

रत्नोपलप्रकरसम्भव एष दूरात्
 रङ्गाधिराजचरणावनि ! तावकीनः ।
 आर्द्रापराधपरिखिन्नधियां प्रजानाम्
 आश्वासनार्थं इव भाति करप्रसारः ॥ 15.27 ॥

व्यामुह्यतो विषयिबालमृगान् मदीयान्
 संसारघर्मजनितासु मरीचिकासु ।
 पादावनि ! प्रगुणरत्नमयूखजालैः
 आकृष्य विश्रमय केशवकान्तिसिन्धौ ॥ 15.28 ॥

अन्तर्निधाय मुनिभिः परिरक्ष्यमाणाम्
 आत्मीयरश्मिगुणितां मणिपादरक्षे !।
 रङ्गेशपादकमलप्रतिपन्नमुद्रां
 नीवीमवैमि भवतीं निगमान्तवाचाम् ॥ 15.29 ॥

रामस्य रङ्गवसतेश्वरणानुषङ्गात्
 काष्ठां गतां भुवनपावनतां दधाना।
 पादावनि ! प्रचुररत्नशिलानिबद्धा
 संसारसन्तरणसेतुरसि प्रजानाम् ॥ 15.30 ॥

दिविषन्मकुटेषु सञ्चरन्त्याः
 प्रचुरस्ते मणिपादुके ! प्रकाशः।
 दिवि रङ्गपतेर्महोत्सवार्थं
 वितता वन्दनमालिकेव भाति ॥ 15.31 ॥

प्रभवन्ति दवीयसां स्वभावात्
 तव रत्नानि मुकुन्दपादरक्षे !।
 अयसामिव हन्त लोहकान्ताः
 कठिनानां मनसां विकर्षणाय ॥ 15.32 ॥

परिपश्यति देवि ! रङ्गनाथे
 रहसि त्वं सविधे निविश्य लक्ष्म्याः।
 परिपुष्यसि रत्नधामभिः स्वैः
 अनसूयेव मनोज्ञमङ्गरागम् ॥ 15.33 ॥

तव रत्नकरार्पितं नवीनं
 परिगृह्य स्थिरमंशुकं मनोज्ञम्।
 जरदंशुकवत्सुखेन देहं
 कृतिनः केशवपादुके ! त्यजन्ति ॥ 15.34 ॥

अभितो मणिपादुके ! निबद्धैः
 कृतसंस्कारविशेषमात्मरत्नैः।
 कुरुते भवती पदं मुरारेः
 कठिनेऽस्मिन् हृदि मे निवेशयोग्यम् ॥ 15.35 ॥

निजरत्नकराञ्चलैर्मदीयान्
 अपराधानवधूय दत्तसाम्या।
 रमया सहितस्य रङ्गभर्तुः
 पदयोरर्पय पादुके ! स्वयं माम् ॥ 15.36 ॥

रश्मिजालपरिवेषबन्धुरा
 रङ्गभूमिपतिरत्नपादुके !।
 विश्वलोचनविहङ्गहारिणी
 वागुरेव वितता विराजसे ॥ 15.37 ॥

मानसाम्बुजविकासहेतुभिः
 सेविता मणिगणैः प्रभाकरैः।
 पादुके ! वहसि सद्भिराश्रितां
 देवि ! विष्णुपदसम्पदं नवाम् ॥ 15.38 ॥

अधिशयितफणीश्वरस्य शौरेः
 स्वयमधिरूढपदोपधानपार्श्वा।
 मणिवलयजुषा करेण मन्दं
 स्पृशसि पदावनि ! पादयोर्युगं तत् ॥ 15.39 ॥

भवत्यन्ते त्वां प्रणतस्य जन्तोः
 तदोकोऽग्रज्वलनं त्वत्प्रकाशैः।
 यतो नाड्या मध्यमया विनिर्यन्
 गतिं विन्देत् केशवपादरक्षे ! ॥ 15.40 ॥

अशिथिलपरिणद्धा रश्मिजालैर्मणीनां
 दुरधिगमतमं नः पारमारोपयन्ती।
 कमलनयनमाद्यं कर्णधारं दधाना
 भवसि भवपयोधेः पादुके ! पोतपात्री ॥ 15.41 ॥

मणिकिरणगणैस्ते कल्पिते गुल्मभेदे
 मृगयुरिव कुरङ्गीं त्वां पुरस्कृत्य भव्याम्।
 हरति चरणरक्षे ! भक्तिपाशावरुद्धं
 हृदयहरिणयूथं प्राणिनां रङ्गनाथः ॥ 15.42 ॥

परिचितपदमूला पादुके ! रङ्गिणस्त्वं
 प्रभवति भुजमध्ये कौस्तुभोऽयं तथाऽपि।
 भवति भृशमधस्तात् तेजसा भव्यभूम्ना
 शलभितदुरितानां तावकानां मणीनाम् ॥ 15.43 ॥

कल्पश्रेणीदिनपरिणतौ जन्तुजाले प्रसुप्ते
 विष्वग्व्याप्ते जगति तमसा पादुके ! तादृशेन।
 स्त्यानालोकैस्तव मणिगणैर्वासगेहप्रदीपाः
 सम्पद्यन्ते सह कमलया जागरूकस्य यूनः ॥ 15.44 ॥

श्रीरङ्गेन्दोश्चरणकमलद्वन्द्वसेवावलेपात्
 आरूढायां त्वयि मखभुजामानतान् मौलिभागान्।
 तेषां चूडामणिभिरनघैस्तावकानां मणीनां
 केशाकेशि प्रभवति मिथस्त्रासलेशोज्झितानाम् ॥ 15.45 ॥

त्वद्रत्नोपलरश्मिपञ्जरतनुत्राणं स्थिरं बिभ्रतो
 मातर्माधवपादुके ! न तु पुनर्हस्तैः स्पृशन्त्याकुलैः।
 दूरोत्सिक्तदुराढ्यजिह्वगबिलद्वाःपालकोपानल -
 ज्वालामित्रकठोरवेत्रलतिकादत्तार्धचन्द्रं वपुः ॥ 15.46 ॥

संवर्तोदितसूर्यकोटिसदृशीं रङ्गेशपादावनि !
 प्रस्तौषि प्रतियत्नरत्ननिकरज्योतिश्छटामुद्धटाम् ।
 तन्मन्ये तदनन्यसूरिपरिषन्मध्ये निवेशाय नः
 तादृग्वासरसेऽपि भेत्तुमचिरादस्माकमन्धं तमः ॥ 15.47 ॥

सलीलं विन्यस्य त्वयि चरणरक्षे ! निजपदम्
 यदृच्छानिष्क्रान्ते विहरति हरौ रङ्गरसिके ।
 दिशासौधानष्टौ जनयसि तदा निर्भरमिलत्
 मणिच्छायामायाघनघटितकेतुव्यतिकरान् ॥ 15.48 ॥

महाघैराश्लिष्टां मणिभिरवधूतद्युमणिभिः
 कथञ्चित् क्षेत्रज्ञैरधिगतपदामम्ब ! भवतीम् ।
 मुकुन्देन त्रातुं पदकमलमूले विनिहितां
 निराबाधां मन्ये निधिमनघवाचां निरवधिम् ॥ 15.49 ॥

तापत्रयं निरुन्धे पचति कषायान् विशोषयति पङ्कम् ।
 तेजस्त्रितयमिदं ते शङ्के रङ्गेन्द्रपादुके ! तेजः ॥ 15.50 ॥

॥ इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य
 श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु
 श्रीरङ्गनाथपादुकासहस्रे रत्नसामान्यपद्धतिः पञ्चदशी ॥
 कवितार्किकसिंहाय कल्याणगुणशालिने ।
 श्रीमते वेङ्कटेशाय वेदान्तगुरवे नमः ॥